

РЕШЕНИЕ

№ 121

гр. Велико Търново, 28.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ВТОРИ ГРАЖДАНСКИ И
ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ** в закрито заседание на двадесет и осми септември,
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ХРИСТИНА ДАСКАЛОВА

Членове: ЕМАНУИЛ ЕРЕМИЕВ
ИСКРА ПЕНЧЕВА

като разгледа докладваното от ХРИСТИНА ДАСКАЛОВА Въззивно
гражданско дело № 20214000500371 по описа за 2021 година

Производство по реда на чл. 278 във вр. с чл. 463 от ГПК.

С Решение № 259/17.06.2021 год. по в. ч. гр. д. № 443/2021 год. Великотърновският окръжен съд оставил без уважение като неоснователна жалбата на „Троя 2000“ ЕООД – гр. В. Търново против разпределение на получени суми по изп. дело № 480/2020 год. по описа на ЧСИ С. К., извършено с Постановление от 26.04.2021 год.

Против решението е подадена жалба от „Троя 2000“ ЕООД чрез адв. Св. М.. Счита го за неправилно и незаконосъобразно. Неправилно съдът е приел, че ЧСИ не е следвало да извършва разпределение. Ако това е така, съдът е следвало да отмени постановлението за разпределение. Твърди, че получената сума в размер на 44 000 лв. не е разпределена съобразно правилото на чл. 136 от ЗЗД, конкретно – по отношение на вземанията за разноси по обезпечаването и принудителното изпълнение. Отделно, таксите за пощенски разходи и банкови преводи не представляват разноси в изпълнителното производство и такива по чл. 136 ал. 1 т. 1 от ЗЗД. Неправилно в разпределението като вземания по чл. 136 ал. 1 т. 1 от ЗЗД са приети разноските за издаване на изп. лист в размер на 22 212.52 лв. и разноси в размер на 7 800 лв., тъй като тези разноси не ползват останалите кредитори. Моли съда да отмени решението и да присъди направените разноси пред двете инстанции.

В писмения си отговор ответникът по жалбата – взыскател в изпълнителното производство „Елитис“ ЕООД – гр. Варна, чрез пълномощника си адв. Р. Т., заема становище за нейната недопустимост и неоснователност. Съдебният изпълнител не е имал задължение да изготвя разпределение, тъй като няма присъединени взыскатели и единственият взыскател е и купувач на имота, съответно жалбата е недопустима. Алтернативно моли съда да я отхвърли като неоснователна. Вземанията на „Елитис“ ЕООД за сумите 22 212.52 лв. и за 7 800 лв. са по изпълнителни листи, издадени по т. д. № 211/2017 год. на ВТОС – по спор с правно основание чл. 135 от ТЗ, поради което тези разноси са привилегировани. Привилегировано е и вземането за разноси в размер на 2 672.11 лв. (възнаграждение за един адвокат) съгласно Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 год. на ОСГТК на ВКС по тълк. дело № 2/2013 год. Вземанията по издадения изп. лист по гр. д. № 842/2017 год. по описа на ВТОС и останалите вземания по изп. дело № 935/2020 год. правилно са разпределени по съразмерност, а разноските в размер на 3 600 лв. - по изп. лист по гр. д. № 842/2017 год. на ВТОС са непривилегировани. Разноските за пощенски разходи и банкови преводи са неразделен разход, без който не би било обезпечено принудителното изпълнение. Моли съда да отхвърли жалбата. Противопоставя се на присъждането на разноси, които отделно счита за прекомерни.

Великотърновският апелативен съд, като взе предвид изложеното в жалбата и писмените доказателства по делото, намира следното:

Изпълнително дело № 480/2020 год. по описа на ЧСИ С. К. с район на действие ВТОС е образувано по молба на „Елитис“ ЕООД срещу „Троя 2000“ ЕООД за удовлетворяване вземането на взыскателя в размер на 111 928.90 лв., ведно със съответната законна лихва (изп. лист от 18.12.2020 год. по гр. д. № 842/2017 год. на ВТОС).

Принудителното изпълнение е насочено върху имущество на дружеството-длъжник, включително и върху недвижим имот в гр. Павликени - 200/828 ид. части от УПИ VI кв. 183 по ПУП на гр. Павликени, ул.*****, ведно с построения в него склад с площ 200 кв. м., заедно с прилежащите му товарна рампа и бетонна козирка и 42.45% ид. части от общите части на сградата и от правото на строеж, за който имот взыскателят е провел успешно производство по чл. 135 ал. 1 от ЗЗД (гр. д. № 211/2017 год. по описа на ВТОС; в. т. д. № 334/2018 год. по описа на ВТАС и т. д. № 2417/2019 год. по описа на ВКС). Разноските, които „Троя 2000“ ЕООД следва да заплати на „Елитис“ ЕООД в производството по отменителния иск, направени пред ВТОС и ВТАС, са в общ размер на 22 212.52 лв., за което вземане е издаден изп. лист от 04.08.2020 год. по гр. д. № 211/2017 год. по описа на ВТОС.

В хода на изпълнителното производство е присъединено и вземането на

„Елитис“ ЕООД по изп. лист от 03.12.2020 год., изд. по т. д. № 211/2017 год. на ВТОС, по който е образувано изп. дело № 935/2020 год. по описа на ЧСИ С. К.. Съгласно Удостоверение от 15.12.2020 год. по това изп. дело остатъкът от вземането е 8 692 лв., от които 7 800 лв. разноси в касационното производство, 672 лв. разноси по изп. дело и 195 лв. такси по Тарифата към ЗЧСИ (Разпореждане от 07.01.2021 год. по чл. 495 от ГПК).

За купувач на имота на проведената в периода 24.02.2021 год. – 24.03.2021 год. публична продан е обявен вискателят „Елитис“ ЕООД при цена 44 400 лв.

С Постановление от 26.04.2021 год. на Д. Ж. - помощник-ЧСИ при ЧСИ С. К. сумата 44 400 лв. е разпределена, както следва:

1. Разноси по принудителното изпълнение – чл. 136 ал. 1 т. 1 от ЗЗД, от които:

- на съдебния изпълнител – 409 лв. с ДДС

- проп. такса по чл. 26 от ТТРЗЧСИ – 2 317.06 лв., след приспадане на авансово внесената от вискателя такса 986.11 лв.

- вземания с привилегия по чл. 136 ал. 1 т. 1 пр. 2 от ЗЗД по изп. лист от 04.08.2020 год., изд. по гр. д. № 211/2017 год. на ВТОС в размер на 22 212.52 лв.

- вземания с привилегия по чл. 136 ал. 1 т. 1 пр. 2 от ЗЗД съгласно удостоверение по изп. дело № 935/2020 год. по описа на БСИ С. К. в размер на 7 800 лв.

2. Вземания на вискателя „Елитис“ ЕООД по изп. лист от 21.05.2020 год., изд. по гр.д. № 842/2017 год. на ВТОС и по удостоверение по изп. дело № 935/2020 год. на ЧСИ С. К. – по съразмерност – 8 989.31 лв. (от общата сума 44 400 лв. са приспадани разностите и вземанията с привилегия).

Предвид така изготвеното разпределение вискателят е задължен да внесе сумата 2 726.06 лв., представляваща разликата между предложената от него цена 44 400 лв. и сумата, която следва да получи по разпределението – 41 673.94 лв.

Разпределението е обжалвано от длъжника „Троя 2000“ ЕООД пред ВТОС, но с атакуваното в настоящото производство решение по чл. 463 от ГПК жалбата е оставена без уважение.

Жалбата срещу решението е подадена в срок, допустима е за разглеждане, но е неоснователна по съществото си:

Решението на окръжния съд е правилно и законосъобразно.

Въззивният съд не споделя съображенията на първостепенния съд, изложени в решението, че в случая съдебният изпълнител не е следвало да извършва разпределение, тъй като вискателят е един и по делото няма други присъединени вискатели, в т. ч. и държавата. В случая, видно от изпълнителното дело, вземанията на единствения вискател „Елитис“ ЕООД са по няколко изпълнителни листи и включват вземания за разноски, направени в производството по чл. 135 от ЗЗД, които се ползват с привилегията по чл. 136 ал. 1 т. 1 от ГПК. С оглед на това и независимо, че вискателят в изпълнителното производство към този момент е само един, според настоящия състав съдебният изпълнител следва да извърши разпределение на постъпилата от проданта сума по реда на чл. 495 от ГПК, за да бъдат погасени „конкуриращите се“ вземания на самия вискателя в съответствие с поредността по чл. 136 от ЗЗД.

Правилен е изводът на първостепенния съд, че изготвеното разпределение е законосъобразно, изготвено при спазване на предвидените в закона привилегии – в случая привилегията на вземанията за разноски в производството по чл. 135 от ЗЗД. Тези разноски са в размер на 22 212.52 лв. съгласно изп. лист от 04.08.2020 год. по гр. д. № 211/2017 год. на ВТОС и 7 800 лв. по удостоверение по изп. дело № 935/2020 год. по описа на ЧСИ С. К.. Безспорно е, че тези вземания се ползват с привилегията по чл. 136 ал. 1 т. 1 от ЗЗД, която правилно е била зачетена от съдебния изпълнител.

Невярно е посоченото в жалбата от процесуалния представител на жалбоподателя, а именно – че сумата 22 212.52 лв. представлява разноски за издаване на изпълнителен лист. Видно от изпълнителният лист от 04.08.2020 год., същият е издаден по гр. д. № 211/2017 год. на ВТОС, което е с предмет предявления и уважен иск по чл. 135 от ЗЗД. Същото се отнася и за сумата 7 800 лв. разноски в касационното производство. Тези суми правилно са били отделени от съдебния изпълнител преди останалите на това основание – чл. 136 ал. 1 т. 1 от ЗЗД като разноски по иска по чл. 135 от ЗЗД, а не като разноски по принудителното изпълнение.

Разликата след приспадане на разноските в производството по чл. 135 от ЗЗД и в принудителното изпълнение е разпределена след тях съгласно чл. 137 от ЗЗД, като непривилегировани взимания - по съразмерност. Това са основното вземане (по изп. лист от 21.05.2020 год. по гр.д. № 842/2017 год. на ВТОС) и остатъкът от вземането, което се събира по изп. дело № 935/2020 год. по описа на същия съдебен изпълнител.

Изготвеното от съдебния изпълнител разпределение е подробно и ясно; съдържа размера и основанието на всяко от вземанията, които се удовлетворяват от събраната сума; привилегията на отделните вземания и начина на изчисляване на отделните суми.

Обжалваното решение, с което разпределението е потвърдено, е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Водим от горното и на чл. 463 ал. 2 от ГПК, Великотърновският апелативен съд:

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 259/17.06.2021 год. на Окръжен съд – велико Търново по в. ч. гр. д. № 443/2021 год. по описа на същия съд.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____